

TALE

6. september 2016

J.nr. 2016-5036

CAP/MMA

Samrådstale vedr. spm. BZ, BÆ og BØ om Jobreform fase I og sygdomsramte

Samrådspørgsmål BZ

Vil ministeren bekræfte, at han har en aftale med Dansk Folkeparti om, at pr. 1. oktober 2016 skal ingen sygdomsramte være på kontanthjælp, men på en anden, og varig offentlig ydelse, som f.eks. førtidspension, ressourceforløb eller fleksjob?

Samrådspørgsmål BÆ

Vil ministeren redegøre for, hvad han indtil nu har gjort, og hvad han yderligere vil gøre for at sikre, at ingen sygdomsramte er på kontanthjælp d. 1. oktober 2016, men i stedet er overført til anden og varig offentlig forsørgelse eller ydelse, som for eks. førtidspension, fleksjob eller ressourceforløb?

Samrådspørgsmål BØ

Mener ministeren, at en borger, som af kommunen er blevet undtaget fra 225 timers reglen af helbredsmæssige årsager, vil være i stand til at skaffe sig et ordinært arbejde, og at det derfor er rimeligt at vedkommende stadig er på kontanthjælp?

Det talte ord gælder

Indledning

Samrådet i dag handler om sygdomsramte og de ændringer i kontanthjælpssystemet, som regeringen sammen med Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti blev enige om i forbindelse med *Aftale om et kontanthjælpssystem hvor det kan betale sig at arbejde – Jobreform fase I*.

Jeg vil gerne besvare spørgsmålene samlet. Men lad mig starte med at slå to ting fast:

For det første har aftalepartierne lagt vægt på, at udsatte borgere i kontanthjælpssystemet får afklaret deres arbejdsevne og forsørgelsesgrundlag.

I aftalen og bemærkningerne til lovforslaget (L113) er det tydeligt understreget, at for kontanthjælpsmodtagere med væsentlige helbredsmæssige problemer, *skal* kommunerne tage stilling til, om der er grundlag for at forelægge sagen for rehabiliteringsteamet med henblik på at vurdere, om der fx bør igangsættes et ressourceforløb.

For det andet vil jeg gerne understrege, at når jeg flere gange har sagt, at borgere, som er langvarigt syge, slet ikke hører til i kontanthjælpssystemet, så tænker jeg på de borgere, hvor helbredsproblemer-

ne er af en karakter, hvor arbejdsevnen er væsentlig og varigt nedsat.

Svar på spørgsmål BZ – aftale om syge?

Det leder mig ind på det første spørgsmål BZ, der går på, at der ikke skal være sygdomsramte i kontanthjælpssystemet pr. 1. oktober.

Kontanthjælpssystemet omfatter en bred gruppe af personer og ikke kun personer, der her og nu står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er baggrunden for, at der skelnes mellem jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Man kan som kontanthjælpsmodtager godt være sygdomsramt i en periode, hvor man er uarbejdsdygtig, uden at det er ensbetydende med, at man permanent er uden for det ordinære arbejdsmarked. Der vil i den situation fx kunne være behov for en tidlig og helhedsorienteret indsats inden for rammerne af kontanthjælpssystemet, som er rettet mod at bringe personen tilbage på arbejdsmarkedet.

I nogle situationer kan der også være behov for ekstra hjælp eller særlige hjælpemidler til personer med særlige behov.

Det afgørende er, at der altid skal være en forventning om, at borgeren med den rette hjælp og støtte kan komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Personer som fx på grund af sygdom har varigt og/eller væsentlig nedsat arbejdsevne, skal derfor ikke være i kontanthjælpssystemet.

Det er den præmis, som ligger i vores aftale om jobreformen. Og derfor er det også slået fast i aftalen og i bemærkningerne til loven efterfølgende, at udsatte borgere i kontanthjælpssystemet skal have afklaret deres arbejdsevne og forsørgelsesgrundlag.

Svar på spørgsmål BÆ – hvad er gjort?

Det leder mig frem til svar på spørgsmål BÆ, der går på, hvad regeringen har gjort og vil gøre for at sikre, at sygdomsramte personer - med varige og væsentlige helbredsproblemer - ikke er på kontanthjælp.

Beskæftigelsesministeriet har bl.a. sendt bekendtgørelser og vejledninger om de nye regler, herunder en startvejledning til alle landets kommuner om kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen, hvor det indskræpes, at udsatte borgere skal have en indsats og have afklaret deres arbejdsevne og forsørgelsesgrundlag.

Her indskræpes det også, at for borgere, som har betydelige komplekse problemer og/eller væsentlige helbreds-mæssige problemer, *skal* kommunen systematisk tage stilling til, om der er grundlag for

at forelægge sagen for rehabiliteringsteamet med henblik på, om der for eksempel skal ske visitation til ressourceforløb, fleksjob og førtidspension.

Samtidig har jeg sendt et brev til alle landets borgmestre, hvori jeg bl.a. understreger kommunernes forpligtelse til at afklare udsatte kontanthjælpsmodtageres arbejdsevne og forsørgelsesgrundlag.

Beskæftigelsesministeriet har også sendt en guide til kommunerne om undtagelsesbestemmelsen til 225-timersreglen, som er et arbejdsredskab, som kan hjælpe kommunerne med at afklare, hvad der skal lægges vægt på, når det skal vurderes, om en person skal undtages fra 225-timersreglen.

Derudover har Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering gennemført en række andre kommunikationsindsatser rettet mod kommunerne. Styrelsen har bl.a. afholdt en række regionale temamøder om de nye regler, herunder undtagelsesbestemmelserne i forbindelse med 225-timersreglen.

Vi har således fra ministeriets side haft et stort fokus på at understøtte, at kommunerne får afklaret udsatte kontanthjælpsmodtageres arbejdsevne og forsørgelsesgrundlag og samtidig systematisk tager stilling til, om der er grundlag for at forelægge

sagen for rehabiliteringsteamet med henblik på fx at igangsætte et ressourceforløb.

[Satspuljeinitiativ]

Det er også min klare ambition, at der i den kommende tid i forbindelse med satspuljeforhandlingerne kan opnås tilslutning til at gøre en ekstra indsats, så langvarige kontanthjælpsmodtagere får denne rette hjælp til at komme tættere på arbejdsmarkedet eller - hvis arbejdsevnen viser sig at være varigt og væsentligt nedsat – får sagen vurderet med henblik på fx at igangsætte et ressourceforløb.

Svar på spørgsmål BØ – undtaget fra timereglen

I forhold til det sidste samrådsspørgsmål BØ – hvor der spørges til, om borgere, der er undtaget fra 225-timersreglen, så overhovedet bør være i kontanthjælpssystemet, vil jeg henvise til kriteriet, der gælder for at blive undtaget.

Den begrænsning af arbejdsevnen, som kræves for at blive omfattet af undtagelsen, stiller *ikke* samme krav om, at arbejdsevnen skal være varigt eller væsentligt nedsat, som stilles i forhold til visitation til fleksjob eller førtidspension.

Som kontanthjælpsmodtager skal man undtages fra 225-timersreglen, hvis arbejdsevnen er så begrænset, at man ikke vil kunne opnå 225 timers ordinært og ustøttet beskæftigelse. Det er en aktuel vurdering, som ikke behøver være ensbetydende

med, at personen ikke på et senere tidspunkt fx via en indsats i kontanthjælpssystemet kan blive selvforsørgende.

Hvis personen derimod er permanent ude af stand til at arbejde, fx på grund af sygdom, skal vedkommende ikke være i kontanthjælpssystemet.

Aftalepartierne har samtidig lagt vægt på, at kommunernes indsats for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere bliver fulgt tæt. Det gælder også i forhold til, om kommunerne systematisk via rehabiliteringsteams tager stilling til ressourceforløb, fleksjob og førtidspension.

Det fremgår derfor også af det fremsatte lovforslag, at Beskæftigelsesministeriet vil foretage en samlet evaluering i 2017, som skal belyse, i hvilket omfang udsatte kontanthjælpsmodtagere får afklaret deres arbejdsevne og forsørgelsesgrundlag.

Afslutning

Til sidst vil jeg gerne understrege, at det nu en gang er kommunernes ansvar at sikre, at borgerne modtager den korrekte ydelse, og at de modtager den rette tilbud og hjælp.

Det indebærer, at kommunerne skal tage stilling til, om der er grundlag for at forelægge sagen for

rehabiliteringsteamet, hvis personer på kontanthjælp har væsentlige helbredsmæssige problemer.

Jobreformen har selvfølgelig det udgangspunkt, at kommunerne gennem deres kontakt med og kendskab til borgerne, foretager de vurderinger og skøn, som lovgivningen kræver.

De kommunale forpligtigelser er understreget i lovgivningen, og der er udsendt bekendtgørelser, vejledninger, som kan understøtte sagsbehandlerne arbejde.

Jeg har desuden udsendt en skrivelse til samtlige borgmestre for at skabe det nødvendige politiske og ledelsesmæssige fokus på, at der er tale om en vigtig opgave, som skal håndteres rettidigt og korrekt.

Det er helt afgørende, at personer hvor helbredsproblemerne har ført til en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne ikke er i kontanthjælpssystemet.

For kontanthjælp er og bliver en midlertidig ydelse, hvor perspektivet er, at den enkelte får hjælp via den almindelige beskæftigelsesindsats til – på kortere eller længere bane - at kunne forsørge sig selv.

Tak for ordet.

